

Funcționarea rețelei de voluntari pentru combaterea delictelor comise împotriva păsărilor

În numărul precedent am înștiințat publicul despre constituirea rețelei de voluntari pentru combaterea delictelor comise împotriva păsărilor sălbatice. În timpul iernii membrii rețelei au controlat piețe și diferite magazine de specialitate pentru depistarea nelegalităților în 15 orașe din țară.

Pe baza a celor 117 controale putem trage concluzia că cele mai problematice „hot-spot”-uri din țară sunt piețele din câteva orașe mari din Transilvania respectiv piețele din capitală. În majoritatea cazurilor unde au fost înregistrate delictе, după sesizarea autorităților de către voluntari, acestea au luat măsuri împotriva făptașilor. Din păcate legislația în vigoare nu este destul de severă și atribuțiile diferitelor organe nu este destul de bine concretizată în legătură cu delictеle comise împotriva păsărilor (și a naturii în general). Din această pricină foarte puține amende au fost date, în majoritatea cazurilor „doar” animalele puse la vânzare au fost confiscate și datele vânzătorilor au fost înregistrate.

Este evident că în momentul de față doar acțiuni comune a diferitelor organe de control (Poliție, Gardienii Publici, Jandarmerie, Garda de Mediu, Direcția Silvică etc.) poate să dea rezultate satisfăcătoare. Din fericire în majoritatea cazurilor autoritățile au fost receptive, și în ciuda faptului că considerau aceste delictе „neseemnificative” au încercat să ia măsurile permise de cadrul legal existent. În acest număr a revistei Migrans vom prezenta o parte a acțiunilor întreprinse de membrii rețelei de voluntari. Mulțumim și pe această cale voluntarilor pentru efortul depus și ne exprimăm dorința ca colaborarea noastră să fie la fel de reușită și în anii următori.

Kelemen A. Márton

Proiectul „*Granițe Verzi în Balkan*” este finanțat de Ministerul de Dezvoltare și Cooperare Economica/Republica Federală Germană, prin GTZ și REC-Szentendre. Opiniile exprimate în legătură cu acest proiect (sau în această publicație) nu reprezintă neapărat opinia organelor finanțatoare.

Codalbul de la Adjud

La data de 23 ianuarie 2003 pe raza comunei Ploscuțeni-Homocea (lângă Adjud, jud. Vrancea) a fost capturat un codalb juvenil cu două inele rusești. Pasărea era foarte slăbită și avea probleme de echilibru, ceea ce indica posibilitatea otrăvirii. Din fericire a fost îngrijită de angajații AJVPS-ului și în 3 săptămâni a ajuns într-o stare fizică ce permitea eliberarea sa. Membrii Grupului Milvus au participat la acțiunea de eliberare efectuând măsurători biometrice și oferind sprijin profesional în cazul unor eventuale probleme. La 13 februarie în comuna Lespezi (Adjud), după eliberare pasărea a plecat fără nici o problemă. Pe baza corespondenței efectuate am aflat că pasărea provenea din valea râului Ponoii de pe peninsula Kola (nord-vestul Rusiei), unde a fost inelat cu inele colorate ca pui, în vara anului 2002. Trebuie amintit mentalitatea foarte pozitivă a angajaților AJVPS Vrancea - în special a domnului director Martiniuc - exprimată în direcția unei păsări răpitoare, mentalitate foarte rar întâlnită (din păcate) între vânzătorii din România.

Kelemen A. Márton

Conferința Mondială pentru Protecția Păsărilor Răpitoare și Strigiforme

Între 18-23 mai 2003, la Budapesta a avut loc a VI-a Conferință Mondială pentru Protecția Păsărilor Răpitoare și Strigiforme, la care și reprezentanții Grupului Milvus au participat cu două lucrări. Cele două postere au fost expuse pe toată perioada întrunirii și prezentate în cadrul unei sesiuni, fiind urmată de discuții libere.

Unul dintre lucrări prezenta distribuția și selecția de habitat al acvilei țipătoare mici în județul Mureș, iar celălalt era menit să prezinte datele și rezultatele studiilor efectuate de către membrii asociației referitoare la migrația păsărilor răpitoare în toamna 2002 în M-ții Măcin. Aceste două lucrări științifice au apărut în cartea de abstracte al conferinței, urmând să fie publicate în forma detaliată în volumul conferinței.

Daróczi J. Szilárd

Acțiuni la Arad

În cadrul proiectului „*Granițe verzi în Balcani*”, la Arad am organizat mai multe acțiuni după cum urmează.

În iarna 2002-2003 am efectuat controlări regulate la piețele de animale pentru depistarea eventualelor traficanti de păsări cântătoare. În decursul a șase controlări am avut ocazia să întâmpinăm un număr însemnat de păsări scoase la vânzare, cum sunt sticlete (66), scatiu (18), cânepar (1) și vînturel roșu (1). Prețul celor cântătoare se afla între 15.000-50.000 lei pe exemplar iar cel al vînturelului de 100.000 lei.

În două cazuri, în prezența angajaților Direcției Silvice, IPM, Gardei de Mediu și a Gardienilor Publici, am eliberat un număr de 60 sticleți, 10 scatii și un cânepar, din nefericire însă fără amenzi aplicate.

La 23 februarie la unul dintre Pet Shopuri am sesizat prezența a cinci țestoase dobrogene (*Testudo graeca*) puse pentru comercializare. Nu am ezitat să aflăm informații privind proveniența acestora, care era zona protejată Măcin. Am încercat amendarea proprietarului magazinului cu agenții Gardei de Mediu și confiscarea animalelor, depunând o cerere către IPM și Garda de Mediu Arad, dar deplasându-ne la fața locului am aflat de posedarea a unui permis eliberat pentru deținerea și înmulțirea în captivitate a țestoaselor, dat proprietarului chiar de către specialistul IPM-ului de la secția biodiversitate. Acesta ne-a împiedicat mult în munca noastră și sesizăm cu mare tristețe necunoașterea legii chiar de către angajații specialiști ai acestor instituții.

Cazuri îmbucurătoare au fost însă, că în cursul ultimelor controlări nu am găsit păsări sălbatice puse la vânzare. Despre activitatea noastră am publicat și un articol în ziarul local, cu ajutorul căruia am dorit să aducem la cunoștința eventualilor cumpărători că aceste păsări sunt ocrotite și prin cumpărarea lor înseamnă un delict comis împotriva faunei indigene.

Gyékény Gertrúd

„Batu” acvila de munte

În primele zile a lunii decembrie 2002, în ziarul Piața (Cluj) a apărut un anunț care spunea „Vând acvilă de munte pentru împăiat”. Angajații SOR împreună cu membrii Gărzii de Mediu au confiscat pasărea, care era o acvilă de munte juvenilă în stare fizică satisfăcătoare, dar nefiind capabilă să zboare. Examinarea medicală a scos la iveală că pasărea a fost împușcată. După scoaterea alicei din aripa dreaptă pasărea a ajuns la Tg.-Mureș în custodia Grupului Milvus pentru îngrijiri. Membrii grupului

au construit o cușcă specială care împlinea cerințele pentru ținerea în captivitate a unei astfel de păsări. Într-un timp de aproape 2 luni (și după consumarea a 21 pui respectiv 6 vulpi) starea lui Batu (așa a fost botezat) a devenit perfectă, fiind posibil începerea reintroducerii în natură. Pentru asta a fost nevoie de construirea unei al doilea cuști speciale, care poate fi dezansamblat pe locul eliberării. La data de 19 februarie (în prezența tuturor posturilor TV naționale) Batu a fost înelat, măsurat și transportat la locul eliberării. Pentru această ocazie

am ales o vale ascunsă aproape de oraș care era destul de izolată ca pasărea să nu fie deranjată, însă destul de apropiată pentru controalele regulate după eliberare. După două nopți și o zi petrecute de acvilă în cușcă, la ora 5.30 dimineață, 21 februarie cușca a fost parțial dezansamblat, iar Batu și-a luat zborul la ora 7 dimineață. Cu câteva zile după eliberare sa aflat încă în zonă, după aceea părăsind zona.

Kelemen A. Márton

Oradea

Privind măsurile luate împotriva braconajului respectiv capturării și comercializării păsărilor, membrii Grupului Milvus din Oradea au început activitățile de acest gen în anul 2000. Datorită legăturilor bune existente între membri și conducătorii AJVPS Bihor, am primit autorizații de control asupra vânătorilor și pescarilor. Cu ocazia ieșirilor pe teren am efectuat și controale, iar neregulile au fost raportate către AJVPS Bihor. În anul 2001 am luat legătura cu inspectorii IPM Oradea, și le-am cerut ajutor privind controlarea piețelor agro-alimentare și pet shop-urilor, din motivul că în mai multe rânduri am constatat punerea către vânzare a păsărilor cântătoare autohtone.

În sezonul trecut în cadrul proiectului „*Granițe verzi în Balkan*” am continuat aceste activități, și am reușit de câteva ori să dezvăluim unele cazuri în care s-a dovedit să fie vorba despre delictе comise împotriva păsărilor. Astfel în februarie 2003 am ieșit pe o piață împreună cu inspectorii Gărzii de Mediu. Am găsit un „recidivist”, care în iarna precedentă a mai fost prins tot de o echipă alcătuită de noi și respectiv inspectorii. Asemănător cu acel caz individul a scăpat și de această dată cu avertisment verbal, din cauza, că cei de la IPM Oradea nu iau în serios aceste delictе. Latura pozitivă a acțiunii constă în faptul că păsările deținute – cânepari, sticlete și mugurari - au fost confiscate și eliberate cu succes.

O altă latură a activității era controlul asupra vânătorilor. Cele mai multe controale au fost

efectuate la iazurile biologice ale Stației de Epurare Oradea. Zona este monitorizată de noi de zece ani, dat fiind faptul că e una dintre cele mai importante și interesante zone umede din regiune, aici cuibărind specii rare, totodată oferă loc de popas în timpul migrației, și nu în ultimul rând aici se menține ceva apă liberă toată iarna, ce atrage păsări de baltă. În urma unor tratate îndelungate s-a ajuns ca azi zona iazurilor constituie rezervație de vânătoare, ne fiind permisă vânătoarea. Într-o seară de noiembrie am reținut un bărbat italian, care vâna în zona respectivă și nu deținea acte care să dovedească legalitatea activității. El era însoțit de un cetățean român, care însă refuza să se prezinte sau să dea explicații, iar pe urmă a scăpat de sub supravegherea noastră. Italianul însă a rămas pe loc, și pe urmă era interogată de oficialii AJVPS Bihor, ieșiti la locul faptei la sesizarea noastră prin telefon, și mai târziu de ofițerii Departamentului de Arme și Muniții ai Poliției Oradea. În urma acestor discuții reieșea că vânătorul italian era înșelat de cele spuse de către partenerul său, care i-a zis că totul e aranjat în privința autorității de vânătoare. Poliția a clarificat identitatea vânătorului român, acesta fiind reținut și arestat chiar în aceeași noapte, iar asupra sa se găseau muniții fără acte, iar ulterior cei de la poliție au dat de o rețea de distribuție ilegală de muniții. Cazul persoanelor respective împreună cu braconierii a fost înaintat către parchet; hotărârea judecătorească încă nu a avut loc,

dar sperăm că cei inculpați să fie trași la răspundere, și cazul lor să reducă proporția braconajului în județ.

O altă metodă, care va fi folosit în viitor pentru controlarea comerțului ilegal de păsări, constă în cooperarea cu Direcția Vamală, împreună cu ei vom monitoriza trecerea de frontieră de la Borș, spre Ungaria.

În urma acestor acțiuni membrii Grupului Milvus din Oradea au făcut rost de legături valoroase cu oficialitățile ce au tangență cu această temă, totodată s-a dovedit necesitatea acțiunilor împotriva delictelor comise în dauna păsărilor, fiind o metodă în ocrotirea ornitofaunei.

Nagy Attila

Biodiversitatea de piață

Cu toate că nu a atins niciodată nivelul celui din Malta sau Cipru, comerțul cu animale capturate din natură nu poate sa nu ne îngrijoreze mai ales acum când populațiile europene ale unor specii comercializate sunt în mare declin, unele fiind în pericol de dispariție sau vulnerabile.

Dacă în orașele mici fenomenul este inexistent sau are o amploare scăzută, de exemplu în mai mult de 30 de controale efectuate în piețele din Deva și Hunedoara s-a reușit eliberarea doar a 5 păsări găsite la un control și două țestoase de apă în altă zi, în orașele mari fenomenul e de mare amploare.

Situația este mai cunoscută în orașele mari din Transilvania, așa că am să mă refer în special la situația din București care mi se pare și cea mai gravă. Astfel un iubitor de natură și animale nu trebuie să facă excursii prea lungi pentru observarea faunei.

Ajunge să viziteze Piața Obor

pentru a observa câteodată zeci de specii. Aici se vând tot felul de animale începând cu peștișori vii pentru momeli până la mamifere autohtone.

În recipientele murdare în care sunt ținuti peștișorii, nu o dată am văzut țigănuși (*Umbra krameri*), specie a cărei conservare necesită desemnarea ariilor speciale de conservare și a ariilor de protecție specială avifaunistică, conform Legii 462 din 2001.

Urmând aproximativ sistematica animală am putut observa în piețele Bucureștiului toate speciile de tritoni cu excepția lui *Triturus dobrogicus*, salamandre, întâlnite din păcate și în unele magazine de animale, *Bombina variegata*, *Bufo viridis*. Dintre reptile se pot observa cel mai des țestoase de apă, *Emis orbicularis*, dar și cele două specii de țestoase de uscat, ambele specii de *Natrix*, *Elaphe longisima* și *Vipera ammodytes*. Toate aceste specii necesita protecție strictă conform legislației române.

Păsările, din păcate sunt cele mai numeroase animale vândute în piețe. Cred că și în București Fringillidele sunt cele mai întâlnite specii, în special sticleții se vând cu miile în fiecare săptămână, dar se pot cumpăra scatii, florinți, botgroși, mugurari, cinteze. Pe lângă Fringillide mai pot fi găsite privighetori, mierle, grauri, pui de corvide. Nu numai paseriformele „îmbogățesc” biodiversitatea piețelor din București. Poți cumpăra ce-i drept mai rar și cucuvele, ulii porumbari și păsărari, potârnichi și prepelițe tinere.

Dintre mamifere cel mai des

se vând arici și veverițe, dar poți cumpăra pui de vulpe, de căprioară sau pârși.

Fenomenul nu e greu de explicat, oamenilor le place să aibe animale interesante și ieftine și când există cerere există și ofertă. În schimb e foarte greu de combătut în ciuda legilor încălcate de această practică. E foarte dificil să faci un polițist sau un gardian public din piață să te ajute să pui aceste legi în practică și să eliberezi bietele animale. Asta se datorează în mare parte și presei audio-vizuale care prezintă de multe ori și la ore cu audiență maximă reportaje laudative având ca subiect deținerea animalelor sălbatice ca animale de companie.

Numai o strânsă conlucrare între cei care doresc ca acest fenomen să înceteze și organisme ale ordinii de drept vor face ca această amenințare la asupra biodiversității să înceteze. De asemenea o „armă” deosebit de utilă ar fi educarea potențialilor cumpărători în special a copiilor care trebuie să înțeleagă că deținerea unui animal sălbatic ca animal de companie poate duce specia respectivă la extincție. Și din păcate exemple care să dovedească acest lucru se găsesc din ce în ce mai des în diferite părți ale lumii.

Călin Hodor

Migrans

Publicația Asociației „Grupul Milvus”.
Apare la fiecare două luni.

Redactor
Szabó D. Zoltán

Tehnoredactor
Deaák Attila

Adresa
Op. 3, Cp. 39
4300 Tg.-Mureș, România
Tel/fax: +40 265 564726
E-mail: milvus@fx.ro
Pagina web
www.milvus.ro

ISSN 1454-0290